

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 196

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 16 martie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 29 din 27 ianuarie 2016 asupra obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun	2–6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
154. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății	7–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3. — Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a zăcămintului de ape minerale terapeutice și dioxid de carbon din perimetrul Slănic-Moldova	10
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
659. — Decizie privind sancționarea cu retragerea aprobării domnului Degeratu Constantin — persoană semnificativă/director general adjunct la Societatea Carpatica Asig — S.A.	11–12
660. — Decizie privind sancționarea cu retragerea aprobării doamnei Crideanu Georgeta — persoană semnificativă/membru al Consiliului de administrație la Societatea Carpatica Asig — S.A.	12–13
661. — Decizie privind sancționarea cu retragerea aprobării doamnei Coșa Maria — persoană semnificativă/membru al Consiliului de administrație la Societatea Carpatica Asig — S.A.	13–15
662. — Decizie privind sancționarea cu retragerea aprobării doamnei Angela Toncescu — persoană semnificativă/președintele Consiliului de administrație la Societatea Carpatica Asig — S.A.	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 29

din 27 ianuarie 2016

asupra obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

1. Pe rol se află pronunțarea asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, formulată de un număr de 33 de senatori.

2. Cu Adresa nr. 6.031 din 21 decembrie 2015, secretarul general al Senatului a trimis Curții Constituționale obiecția de neconstituționalitate, care a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 7.168 din 22 decembrie 2015 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.854 A/2015. La sesizare s-a anexat lista cuprinzând semnăturile autorilor acesteia.

3. În **motivarea sesizării** se precizează, mai întâi, că rațiunea cererii formulate „nu vizează interzicerea fumatului în spațiile publice (interdicție impusă deja prin Legea nr. 349/2002 în vigoare), ci vizează definiția «spațiului public închis», interzicerea fumatului în spații private devenite prin efectul legii spații publice închise, a excepțiilor de la interdicția de a fuma și a interzicerii vânzării la bucată a trabucurilor (țigări de foi)”. În continuare sunt circumstanțiate prevederile punctual criticate, fiind indicate art. 3, 5, 7 și 9 din lege, iar apoi sunt dezvoltate motivele de neconstituționalitate a acestora, structurate pe texte/principii constituționale.

4. Astfel, cu privire la dispozițiile art. 3 din actul normativ, care definesc noțiunea de „spațiu public închis”, se arată că utilizează sintagma „destinat utilizării colective”, care, în opinia autorilor sesizării, determină ca și o locuință personală să poată fi considerată spațiu public închis. Cu referire la aceeași sintagmă și văzând prevederile art. 5 din actul normativ criticat care reglementează interzicerea fumatului în toate spațiile publice închise, se formulează concluzia în sensul că aceasta face ca „practic toate și orice spații care fac obiectul unei utilizări colective (adică orice spații închise utilizate de mai mult de o persoană) să intre sub incidența legii și respectiv a interdicției impusă de acest act normativ”, cu excepțiile expres prevăzute de lege. Cât privește excepțiile reglementate de art. 5 și art. 7 din lege, sunt criticate, întrucât „creează o discriminare între persoanele aflate în stare de detenție în penitenciare de maximă siguranță și cele aflate în tranzit într-un aeroport, pe de o parte, și ceilalți cetățeni fumători, pe de altă parte”. Este de asemenea criticat art. 9 din lege, întrucât prevede interdicția vânzării la bucată și în privința țigărilor de foi.

5. Reluând criticile formulate cu prilejul circumstanțierii textelor ce fac obiectul sesizării și reținând că „Legea fundamentală nu distinge între fumători și nefumători”, autorii susțin că prin interzicerea fumatului în spațiile publice închise se introduce o nepermisă ingerință în modul de viață al cetățenilor. Se creează o discriminare a cetățenilor fumători, „cărora nu le este permis să fumeze nici măcar în propria locuință ori în spații închise cărora ar putea să le dea destinația

de spații pentru fumători”. De asemenea se creează o discriminare între persoanele aflate în stare de detenție în penitenciare de maximă siguranță și cele aflate în tranzit într-un aeroport, pe de o parte, și ceilalți cetățeni fumători, pe de altă parte, „aceasta în condițiile în care toți fiind fumători ar trebui să beneficieze de aceleași drepturi, fără discriminări și privilegii”.

6. În continuare, coroborând prevederile art. 15, art. 16 și art. 26 alin. (2) din Constituție, autorii sesizării arată că, din moment ce comercializarea produselor din tutun este legală în România și există opțiunea liber consimțită a oricărei persoane majore de a fuma, rezultă că orice cetățean major are dreptul să devină fumător, implicit să vândă și să cumpere produse din tutun și să le fumeze, fiind practic protejat de principiul constituțional al libertății în drepturi a cetățenilor și de cel al dreptului de a dispune de propria persoană. Astfel, autoritățile „nu au dreptul să instituie pentru cei care în mod conștient vor să fumeze interdicția de a fuma în spații private și securizate, ferite de accesul minorilor”.

7. Se invocă și încălcarea prevederilor art. 44 din Constituție, întrucât definiția dată de legiuitor spațiilor publice închise extinde nepermis limitările din spațiul public și le instituie și în orice spațiu privat. Astfel, se arată că nu se mai face distincție între formele de proprietate și nu i se recunoaște proprietarului dreptul de a decide asupra spațiului propriu, ceea ce legea în forma actuală permite, cu anumite condiționări și limitări. Totodată, interzicerea dreptului de vânzare la bucată a trabucurilor echivalează cu o restrângere a libertății economice și afectează nepermis drepturile cumpărătorilor fumători. Nimeni nu poate interzice fumătorilor să cumpere, ocazional, câte un trabuc. Soluția legiuitorului, care obligă fumătorul de trabucuri să cumpere minimum o cutie, este excesivă și chiar de natură a obține efectul contrar celui avut în vedere de actul normativ, deoarece ar încuraja în această manieră fumatul.

8. Se mai susține că a fost încălcat dreptul de asociere, întrucât „orice grup constituit pe criterii de preocupări sau obiceiuri comune [...] beneficiază de protecția constituțională instituită de art. 40 alin. (1) din Constituție”. Ca urmare, interzicerea fumatului în orice spațiu public închis, „incluzând aici și orice spații private utilizate colectiv”, încalcă dreptul de asociere; „în contextul legii criticate, ideea unor cluburi ale fumătorilor sau a unor spații pentru degustarea produselor din tutun și-ar pierde finalitatea, adică aceea ca fumătorii să-și poată practica obiceiul în condiții civilizate”. Pentru toate aceste motive, se solicită admiterea sesizării de neconstituționalitate.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizarea a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 5/451 din 25 ianuarie 2016, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 588 din 25 ianuarie 2016, punctul de vedere prin care apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. În punctul de vedere exprimat se arată că locuința personală nu este și nu poate fi spațiu destinat utilizării colective, ci uneia strict individuale, astfel că nu poate exista niciun dubiu cu privire la sfera de aplicare a art. 2 lit. m) din Legea nr. 349/2002, în forma modificată. Spațiul accesibil publicului este spațiul destinat utilizării colective, de către un număr nedeterminat de persoane, și este distinct de locuință, care este un spațiu individual, unde are acces doar un număr determinat

de persoane, identificate în mod precis. Se face trimitere la dispozițiile art. 2 lit. a) din Legea locuinței nr. 114/1996, care definesc locuința, precum și la prevederile art. 86 alin. (1) din Codul civil, care consacră dreptul cetățenilor români de a avea un domiciliu și o reședință, ambele spații cu destinație individuală. De asemenea, se invocă legislația statelor din Uniunea Europeană (Franța, Marea Britanie), unde se folosește aceeași sintagmă, respectiv „spațiu destinat utilizării colective”, cu sensul de spații destinate uzual accesului publicului. Se arată totodată că terminologia utilizată de legiuitor este în conformitate cu prevederile Convenției-cadru WHO pentru controlul tutunului, adoptată la Geneva, Elveția, la 21 mai 2003, tratat internațional ratificat de România prin Legea nr. 332/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.088 din 2 decembrie 2005. Art. 8 din Convenția-cadru — *Protecția împotriva expunerii la fumul de tutun* stabilește că „1. Părțile admit că dovezile științifice au stabilit clar faptul că expunerea la fumul de tutun provoacă moartea, diverse boli și invaliditatea. 2. Fiecare parte va adopta și va implementa în zonele de jurisdicție națională existente, stabilite de legea națională, și va promova activ la nivelul său de autoritate adoptarea și implementarea unor măsuri eficiente legislative, executive, administrative și/sau de altă natură, asigurând protecția împotriva expunerii la fumul de tutun la locurile de muncă interioare, în mijloacele de transport public, locurile publice interioare și, după caz, în alte locuri publice.” În Ghidul pentru implementarea art. 8 din Convenția-cadru sunt definite spațiile publice (în sensul de spații accesibile publicului larg sau spațiile pentru uz colectiv, indiferent de dreptul de proprietate sau de dreptul de acces) și cele închise (în sensul includerii oricărui spațiu acoperit de un tavan sau delimitat de unul sau mai mulți pereți ori margini, indiferent de tipul materialului utilizat pentru acoperiș, pereți sau margini, ori dacă structura este permanentă sau temporară). Față de cele arătate se apreciază că „este în afara oricărui dubiu că locuința personală nu este cuprinsă în aria de aplicare a prevederii legale care interzice fumatul în anumite spații cu acces public și că statul este îndreptățit să impună obligații și limitări în spații care sunt în proprietatea privată, dar nu au destinația de locuință”.

12. În ceea ce privește exceptarea anumitor spații, respectiv celulele pentru deținuții din penitenciarele de maximă siguranță și camerele special amenajate în zonele de tranzit ale aeroporturilor internaționale, se arată că sunt prevăzute și în legislațiile altor țări, fiind justificate de situații excepționale. Astfel fiind, nu se poate vorbi de o discriminare, întrucât nu este vorba despre persoane aflate în situații identice. În plus, noțiunea de discriminare „nu se referă la situații precum cea din sesizare”.

13. Nu este afectat nici dreptul de proprietate privată, „în măsura în care există deosebiri esențiale între spații proprietate privată care servesc doar proprietarului și familiei acestuia (locuința individuală) și cele pe care același proprietar, nesilit de nimeni, le deschide accesului oricărei persoane, în general în scopuri lucrative”. Chiar dacă interdicția fumatului în aceste spații ar fi considerată o limitare a dreptului de proprietate, „aceasta este justificată de prevederile constituționale care ocrotesc sănătatea, libera circulație a persoanelor (și, deci, chiar neconstituționalitatea unei separări a spațiilor pe criteriul fumător/nefumător) și principiul că existența acestor drepturi împiedică exercitarea neîngrădită a unui obicei individual nociv al anumitor cetățeni”.

14. În ceea ce privește interdicția vânzării la bucată a țigărilor de foi și trabucurilor, „pe lângă faptul că este vorba de o transpunere în legislația internă a Directivei 2014/40/EU, aceasta are, pe fond, menirea de a limita accesul unor persoane — mai ales ale celor vulnerabile (copiii) — la produsele din tutun și de a limita dependența pe care acestea o creează”. În plus, „având în vedere că țigaretile, țigările de foi și trabucurile sunt produse concurente, interdicția vânzării la bucată doar pentru țigaretare afectează concurența dintre aceste produse”.

15. Referitor la art. 15 alin. (1) și art. 26 alin. (2) din Constituție, se arată că nu există un drept la fumat protejat legal, precum și faptul că drepturile și libertățile pot fi exercitate doar dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică

sau bunele moravuri. Nu se încalcă nici dreptul la asociere, întrucât, pe de o parte, acesta privește exercitarea unor drepturi și libertăți recunoscute expres, iar, pe de altă parte, nimic nu împiedică persoanele private să se reunească în locuințe individuale și să deguste produse din tutun. Guvernul invocă în susținerea punctului său de vedere și practica altor instanțe constituționale care nu au declarat neconstituționale reglementări care au interzis fumatul în spațiile cu acces public. Pentru toate motivele arătate, se solicită respingerea sesizării.

16. **Președintele Senatului și președintele Camerei Deputaților** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

17. La dosarul cauzei a fost înregistrată și „scrisoarea deschisă a Societății Române de Cardiologie, Societății Române de Pneumologie și Fundației Române a Inimii, însoțită de lista de semnături ale membrilor Coaliției România Respiră”, cuprinzând „o analiză critică a sesizării de neconstituționalitate depusă la Curtea Constituțională în legătură cu Legea nr. 349/2002 — modificată — referitoare la prevenirea și combaterea efectelor produselor din tutun”.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, dispozițiile legale criticate, precum și prevederile Constituției, reține următoarele:

18. **Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă**, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate formulată.

19. Obiectul sesizării de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, îl constituie Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, în ansamblul său, precum și, în special, art. 1 pct. 3, 5, 7 și 9 din actul normativ menționat, având următorul cuprins:

— Art. 1 pct. 3: **„La articolul 2, literele m) și n) se modifică și vor avea următorul cuprins: «m) spațiu public închis se înțelege orice spațiu accesibil publicului sau destinat utilizării colective, indiferent de forma de proprietate ori de dreptul de acces, care are acoperiș, plafon sau tavan și care este delimitat de cel puțin doi pereți, indiferent de natura acestora sau de caracterul temporar sau permanent;**

n) spațiu închis de la locul de muncă se înțelege orice spațiu care are un acoperiș, plafon sau tavan și care este delimitat de cel puțin doi pereți, indiferent de natura acestora sau de caracterul temporar sau permanent, aflat într-un loc de muncă, astfel cum este definit în Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările ulterioare.»”;

— Art. 1 pct. 5: **„La articolul 3, alineatele (1) și (1') se modifică și vor avea următorul cuprins: «Art. 3. — (1) Se interzice fumatul în toate spațiile publice închise, spațiile închise de la locul de muncă, mijloacele de transport în comun, locurile de joacă pentru copii. De la prezentele prevederi fac excepție celulele pentru deținuții din penitenciarele de maximă siguranță.**

(1') Se interzice complet fumatul în unitățile sanitare, de învățământ, precum și cele destinate protecției și asistenței copilului, de stat și private.»”;

— Art. 1 pct. 7: **„La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: «(2) Fumatul este permis numai în camere special amenajate, exclusiv în zona de tranzit a aeroporturilor internaționale, cu respectarea următoarelor condiții:**

- a) să servească exclusiv fumatului;
- b) să nu fie spațiu de trecere sau de acces în spații publice închise;
- c) să fie dotate cu sisteme de ventilație funcționale care să asigure eliminarea fumului din tutun, cu presiune negativă;
- d) să fie dotate cu scrumiere și extinctoare și amenajate în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind prevenirea și stingerea incendiilor;

e) să fie marcate la loc vizibil cu indicatoare «Cameră pentru fumat», «Loc pentru fumat»;

— Art. 1 pct. 9 „**La articolul 3, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:** «(5) Se interzice vânzarea la bucată a țigaretelor, țigarilor de foi și cigarillos.»”.

20. Dispozițiile constituționale invocate în motivarea sesizării sunt cele ale art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 26 alin. (2) referitoare la dreptul persoanei de a dispune de ea însăși, art. 40 — *Dreptul de asociere*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 45 — *Libertatea economică*.

21. Examinând criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea constată că acestea vizează: definiția noțiunii de „spațiu public închis” astfel cum este reglementată de art. 1 pct. 3 din lege; reglementarea restrictivă, prin art. 1 pct. 5 și 7 din lege, a excepțiilor privind spațiile în care este permis fumatul; reglementarea interdicției vânzării la bucată și în ceea ce privește țigaretile de foi, realizată prin art. 1 pct. 9 din lege. În continuare, Curtea va analiza în mod distinct fiecare dintre aceste critici.

22. Astfel, cât privește noțiunea de „**spațiu public închis**”, autorii sesizării susțin că introducerea în sfera acesteia a oricărui spațiu „*destinat utilizării colective*” are drept consecință aplicarea interdicției de a fuma și în locuințe, încălcându-se astfel principiul egalității în drepturi, dreptul persoanei de a dispune de ea însăși și dreptul de proprietate privată.

23. Curtea constată că aceste critici se fundamentează pe o interpretare eronată a sintagmelor utilizate de legiuitor. Astfel, potrivit art. 2 lit. m) din Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, în actuala redactare, prin spații publice închise se înțelege: „*toate spațiile din instituțiile publice centrale și locale, instituții sau unități economice, de alimentație publică, de turism, comerciale, de învățământ, medico-sanitare, culturale, de educație, sportive, toate mijloacele de transport în comun, autogări, gări și aeroporturi, de stat și private, spațiile închise de la locul de muncă sau alte spații prevăzute de lege, cu excepția spațiilor delimitate și special amenajate pentru fumat din incinta acestora*”. În realizarea acestei definiții legiuitorul a fost preocupat mai mult de circumstanțierea noțiunii de „*public*”, prin întocmirea unei liste exhaustive a spațiilor astfel caracterizate. În legea supusă controlului de constituționalitate atenția legiuitorului a purtat deopotrivă asupra definirii noțiunii de „*public*”, cât și a celei de „*închis*”, pentru o mai clară identificare a ipotezei normei juridice.

24. Cât privește noțiunea de „*public*”, vizată de criticile formulate în prezenta cauză, opțiunea legiuitorului a fost pentru utilizarea unor termeni generali, iar nu a unei liste exhaustive: „*orice spațiu accesibil publicului sau destinat utilizării colective, indiferent de forma de proprietate ori de dreptul de acces*”. Este o modalitate de reglementare adesea utilizată, astfel cum reține și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa: „*una din tehnicile tip de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. De asemenea, numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulilor mai mult sau mai puțin vagi, pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație. Interpretarea și aplicarea unor asemenea texte depinde de practică.*” (Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 36). În acest caz, determinarea cu claritate a înțelesului normei juridice depinde de contextul textului despre care este vorba, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi (Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, precitată, paragraful 35). Or, din contextul reglementării criticate rezultă intenția legiuitorului de a se referi la toate spațiile **publice** închise, cele două sintagme utilizate în cuprinsul definiției referindu-se deopotrivă la **natura** publică („*spațiu accesibil publicului*”) și la **destinația** publică a spațiului („*destinat utilizării colective*”). Altfel spus, în contextul reglementării analizate, noțiunea de „*colectiv*”

trebuie interpretată în corelație cu aceea de „*public*”, la care se raportează.

25. Ca urmare, oricât de generale ar fi sintagmele utilizate de legiuitor pentru circumstanțierea noțiunii de „spațiu public închis”, este de domeniul evidenței că nu se referă și la locuințe, pentru că acestea nu sunt spații publice nici prin natura lor, nici prin destinație. Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, definește în art. 2 lit. a) locuința ca fiind „*construcție alcătuită din una sau mai multe camere de locuit, cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, care satisface cerințele de locuit ale unei persoane sau familii*”. Locuința este destinată unei utilizări specifice, personale/private, iar nu „publicului”, în sensul că ar fi accesibilă tuturor/la dispoziția tuturor, pentru a intra sub incidența interdicției stabilite prin lege. Astfel fiind, în mod eronat autorii sesizării apreciază că legiuitorul a avut în vedere prin sintagma „*destinat utilizării colective*” „orice spații închise utilizate de mai mult de o persoană”, aceasta vizând destinația spațiului în cauză (publică), iar nu numărul de utilizatori. Ca urmare, sunt neîntemeiate criticile formulate din această perspectivă în raport cu principiul egalității în drepturi, dreptul persoanei de a dispune de ea însăși și dreptul de proprietate privată.

26. Cât privește **reglementarea, prin art. 1 pct. 5 și 7 din lege, a excepțiilor referitoare la spațiile în care este permis fumatul**, Curtea constată mai întâi că, potrivit legii criticate, este interzis complet fumatul în toate spațiile publice închise, spațiile închise de la locul de muncă, mijloacele de transport în comun, locurile de joacă pentru copii, unitățile sanitare, de învățământ, precum și cele destinate protecției și asistenței copilului, de stat și private. Singura excepție admisă de lege este pentru cazul celulelor pentru deținuți din penitenciarele de maximă siguranță. De asemenea, spre deosebire de vechea reglementare, care permitea fumatul în spații special amenajate pentru fumat, cu respectarea unor condiții, noua reglementare permite amenajarea unor astfel de spații exclusiv în zona de tranzit a aeroporturilor internaționale. Autorii sesizării susțin că se creează astfel o discriminare în privința persoanelor care fumează, precum și între fumătorii aflați în stare de detenție în penitenciare de maximă siguranță și cei aflați în tranzit într-un aeroport, pe de o parte, și ceilalți cetățeni fumători, pe de altă parte, „aceasta în condițiile în care toți fiind fumători ar trebui să beneficieze de aceleași drepturi, fără discriminări și privilegii”. De asemenea, se apreciază că se încalcă prevederile constituționale referitoare la dreptul a dispune de propria persoană, dreptul de proprietate privată și dreptul de asociere, prin interdicția de a fuma în spații private și securizate.

27. Critica formulată în raport cu principiul constituțional al egalității în drepturi pornește de la o premisă falsă, respectiv aceea a existenței unor drepturi specifice/distincte ale fumătorilor, a căror exercitare trebuie asigurată în mod egal pentru toate persoanele care fumează. Or, Constituția nu consacră dreptul la fumat și nici drepturi specifice ale fumătorilor, astfel că nu se poate susține existența unei discriminări privind fumătorii sau între fumători prin reglementarea unor spații în care este interzis/permis fumatul. În plus, excepțiile stabilite de legiuitor au o justificare obiectivă, circumscrisă scopului legii. Astfel, nu sunt cuprinse în sfera interdicției prevăzute de lege ipotezele în care persoanele care au această deprindere/comportament ar fi în imposibilitate de a o/a-l exercita (celulele pentru deținuți din penitenciarele de maximă siguranță, respectiv zonele de tranzit din aeroporturi). În aceste situații, interdicția de a fuma în celulă, respectiv aceea de a amenaja spații pentru fumat, după caz, ar fi avut ca efect, practic, interzicerea în sine a fumatului, câtă vreme nu există nicio posibilitate pentru fumătorii respectivi de a ieși din spațiile menționate un interval de timp considerabil. Cum scopul legii nu a fost interzicerea fumatului, ci stabilirea unui cadru legal pentru ca acest comportament să nu aducă atingere drepturilor fundamentale ale persoanelor, deopotrivă fumători și nefumători, stabilirea excepțiilor menționate poate fi calificată ca fiind o modalitate de conciliere/corelare a drepturilor incidente.

28. Din această perspectivă, reglementarea restrictivă a spațiilor în care fumatul este permis reprezintă o opțiune a legiuitorului, care dă expresie dispozițiilor constituționale ce garantează dreptul la viață și dreptul la integritate fizică și psihică al persoanei [art. 22 alin. (1)], dreptul la ocrotirea sănătății, instituind totodată obligația statului de a lua măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice [art. 34 alin. (1) și (2)], dreptul oricărei persoane la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic, respectiv obligația statului de a asigura cadrul legislativ pentru exercitarea acestui drept [art. 35 alin. (1) și (2)], precum și dreptul copiilor și tinerilor la un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor [art. 49 alin. (1)]. Aceste dispoziții constituționale impun statului o serie de obligații pozitive, ce presupun măsuri legislative adecvate pentru realizarea lor, în privința cărora legiuitorul are o largă marjă de apreciere, pentru protecția drepturilor constituționale ale cetățenilor, indiferent dacă aceștia sunt fumători sau nefumători.

29. Nu se aduce astfel atingere prevederilor art. 26 alin. (2) din Constituție referitoare la dreptul persoanei de a dispune de ea însăși, întrucât nicio dispoziție a legii criticate nu interzice fumatul, acest comportament ținând de libera opțiune a fiecărei persoane. Scopul principal al reglementării este de a combate efectele consumului de tutun, indiferent dacă este vorba de fumători sau nefumători, sens în care este și expunerea de motive a legii, în care se reține că „*astăzi, în România, 89 de oameni mor în fiecare zi din cauza fumatului, echivalentul a patru oameni pe oră! La fiecare 15 minute, un român moare din cauza fumatului! 50% din fumătorii de acum vor muri de boli legate de fumat dacă nu renunță. La un nefumător, fumatul pasiv crește riscul bolilor cardiace cu 25% și al cancerului pulmonar cu 20—30%*”. Având în vedere aceste efecte, reacția legislativă în sensul reglementării măsurilor de prevenire și combatere a lor este una energică, de natură să determine atingerea obiectivelor menționate.

30. Curtea reține totodată că dreptul persoanei de a dispune de ea însăși nu are caracter absolut, acesta fiind condiționat chiar de textul constituțional care îl reglementează: „*persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică și bunele moravuri*”. Ca urmare, exercitarea unei opțiuni personale, în speță aceea de a fuma, trebuie să țină seamă de drepturile celor care nu au această opțiune. Atât fumătorii, cât și nefumătorii pot frecventa spațiile vizate de legiuitor prin interdicția reglementată. Or, având în vedere consecințele fumatului asupra vieții și sănătății, fumătorii sunt cei care trebuie să își adapteze comportamentul, astfel încât să nu încalce drepturile fundamentale ale celor care nu au această opțiune.

31. De asemenea, potrivit art. 45 din Constituție, „*accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate*”. Ca urmare, dreptul la libertate economică trebuie înțeles în corelație și cu respectarea altor drepturi și libertăți fundamentale, precum dreptul la viață, dreptul la sănătate și la un mediu sănătos, iar normele criticate sunt menite să asigure realizarea deopotrivă și a acestor drepturi. Interzicerea fumatului în spațiile publice închise nu constituie, în sine, o limitare a libertății economice, ci reprezintă o condiție de exercitare a activităților economice în sensul textului constituțional de referință.

32. Nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare a dreptului de asociere, întrucât nu este prevăzută nicio interdicție pentru nicio persoană, după criteriul opțiunii de a fuma, de a se asocia, în condițiile art. 40 alin. (1) din Constituție, „*în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere*”. De altfel, dreptul constituțional invocat nu are incidență în cauză; obiectul de a fuma sau dorința de a degusta produse din tutun (sens în care sesizarea face vorbire de inițiativa constituirii unor „spații pentru degustarea produselor din tutun”) nu este de natură să determine calificarea persoanelor care fumează ca alcătuind o asociație.

33. Considerente similare fundamentează de altfel și jurisprudența altor instanțe de jurisdicție constituțională care au fost chemate să se pronunțe asupra constituționalității legilor care au interzis fumatul în spațiile publice. Astfel, de exemplu, *Curtea Constituțională a Republicii Macedonia* a reținut, în esență, că reglementarea criticată nu încalcă prevederile constituționale invocate deoarece fumatul, ca alegere subiectivă, nu poate fi pus în relație cu principiul egalității, libertății de opinie, respectarea vieții private și de familie, demnitatea și reputația. Legiuitorul nu a stabilit nicio prevedere legală prin care să interzică vreunei persoane să fumeze, așadar nu a interferat cu alegerea personală de a fuma sau nu, stabilind în schimb condiții pentru fumători de a se abține să facă acest lucru în locuri unde ar putea veni în contact cu persoane care nu fumează. Măsura protejează nu numai sănătatea fumătorilor, ci și a celorlalți cetățeni, aceasta reprezentând o obligație constituțională. Aceeași instanță constituțională a mai reținut că fumătorii au acces în toate locurile pe care legiuitorul le-a definit ca spații publice în care fumatul este interzis. Aceștia trebuie să își adapteze comportamentul în raport cu al altor cetățeni care nu fumează, într-un mod și în condițiile stabilite de lege și cu privire la toți cetățenii. Scopul reglementării este de protecție a vieții și sănătății (ca valori supreme), care ar putea fi puse în pericol de un comportament lipsit de responsabilitate al fumătorilor. Prin urmare, nu se pune problema discriminării față de fumători. S-a constatat totodată că prevederile legii nu contravin principiilor economiei de piață și liberei inițiative. Legiuitorul are dreptul legitim de a reglementa anumite aspecte din viața socială și astfel să interzică total fumatul în unitățile de alimentație, în scopul de a proteja sănătatea umană (cauzele U.br.261/2008 și U.br.70/2009 din 16 septembrie 2009). Similar, *Curtea Constituțională a Republicii Slovenia* a reținut că nu reprezintă o ingerință excesivă reglementarea care interzice fumatul în spațiile publice închise și spațiile închise de la locul de muncă, precum și consumul de alimente și băuturi în zonele de fumat, deoarece acesta este singurul mod în care scopul constituțional urmărit de legiuitor poate fi atins în mod eficient, și anume protecția lucrătorilor salariați și a tuturor persoanelor împotriva efectelor negative ale fumatului pasiv, precum și asupra mediului. În scopul de a asigura tuturor persoanelor angajate protecție completă împotriva expunerii la efectele adverse ale fumului de tutun asupra sănătății, fumatul trebuie interzis în toate spațiile publice închise și spațiile închise de la locurile de muncă. De asemenea, răspunzând criticilor de neconstituționalitate care au vizat cu precădere interzicerea fumatului în restaurante/hoteluri/alte unități de profil, Curtea a reținut, între altele, că petrecerea timpului și socializarea în astfel de locații nu pot fi considerate ca realizând o asociație în sensul normelor constituționale. Aceasta nu este o comunitate organizată și permanentă de persoane, care se află în legături strânse și urmăresc interese comune, nici nu poate fi considerată ca fiind o adunare, în sensul aceluiași prevederi constituționale. Astfel de întâlniri sunt, în general, întâmplătoare, nu dau expresie unui grup, iar elementul de legătură internă între vizitatori, în general, nu există (Decizia U-I-218/07 din 26 martie 2009). Tot astfel, *Curtea Constituțională a Republicii Turcia* a statuat că interzicerea fumatului în cafelele nu este contrară Constituției, ci reprezintă o măsură de precauție necesară și legitimă care vizează garantarea dreptului de a trăi într-un mediu sănătos. Dispozițiile constituționale care garantează dreptul la viață și dreptul de a trăi într-un mediu sănătos, echilibrat impun obligații pozitive pentru stat. Fumatul în spațiile închise este cunoscut ca fiind dăunător nu doar pentru sănătatea fumătorilor, ci și a celorlalți. Multe țări au interzis fumatul în locurile publice, în scopul de a proteja sănătatea publică. Ca urmare, Curtea a decis că interzicerea fumatului în cafelele este o măsură de precauție necesară și legitimă pentru a proteja dreptul de a trăi într-un mediu sănătos. Aceasta nu încalcă drepturile comerciale ale proprietarilor de cafelele (deciziile E.2010/58, K.2011/8 din 6 ianuarie 2011).

34. Cu privire la **interdicția vânzării la bucată a țigărilor de foi, reglementată de art. 1 pct. 9 din lege**, se susține că încalcă libertatea economică și poate determina efecte contrare celor avute în vedere de legiuitor, în sensul că ar putea încuraja fumatul, câtă vreme o persoană este constrânsă să își cumpere o cutie de trabucuri.

35. În formularea acestei critici, autorii sesizării pornesc de la o premisă eronată, respectiv aceea că, față de noua reglementare, se interzice vânzarea individuală a țigărilor de foi. Astfel cum se poate constata însă textul se referă la vânzarea „la bucată”, opusă vânzării „la pachet”, ceea ce presupune ca respectiva țigară/țigară de foi/cigarillos să fie extrasă dintr-un pachet/ambalaj și vândută distinct/independent de acesta.

36. Or, art. 6 din Legea nr. 349/2002 cuprinde norme imperative în privința etichetării și ambalării produselor din tutun, inclusiv avertismentele de sănătate care trebuie să figureze pe pachetele unitare ale produselor din tutun și pe orice ambalaj exterior, precum și elementele de securitate reglementate de lege (conținut, dimensiuni etc.), în vederea corectei informări a consumatorilor cu privire la efectele fumatului. Prin vânzarea la bucată, adică în lipsa pachetului/ambalajului și, implicit, a elementelor care figurează pe pachetele/ambalajele de țigarete/țigări de foi/cigarillos, se eludează, practic, dispozițiile legale ce constituie condiții pentru exercitarea activității de producere/comercializare a produselor din tutun. Astfel fiind, Curtea constată că prevederile criticate constituie o aplicare a art. 45 din Constituție, care, reglementând libertatea economică, stabilește că aceasta se exercită „în condițiile legii”.

37. Nimic nu împiedică însă ambalarea și etichetarea individuală și vânzarea în consecință a țigărilor de foi, însă cu respectarea întocmai a dispozițiilor imperative ale legii, care transpune sub acest aspect Directiva 2001/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2001 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în materie de fabricare, prezentare și vânzare a produselor din tutun, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 194 din 18 iulie 2001 [a se vedea art. 15 alin. (2) din Legea nr. 349/2002, cu modificările și completările ulterioare]. Actul european menționat a fost înlocuit de Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 127 din 29 aprilie 2014, care prevede o și mai strictă/amănunțită reglementare în materie (a se vedea art. 8—16 din Directivă), excluzând, practic, vânzarea la bucată deopotrivă a țigaretelor, țigărilor de foi și cigarillos. Potrivit art. 29 din Directiva 2014/40/UE — Transpunere: „(1) Statele membre

asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 20 mai 2016. [...] (3) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă”. Sub acest aspect, reglementarea adoptată de legiuitorul român reprezintă și o aplicare a prevederilor art. 148 alin. (4) din Constituție, care impun deopotrivă Parlamentului obligația de garantare a ducerii la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alin. (2) ale aceluiași articol, referitoare la raporturile dintre reglementările naționale și cele ale Uniunii Europene.

38. De altfel, măsurile adoptate prin legea criticată pot fi caracterizate ca fiind expresia unei politici legislative comune în materie existente la nivelul Uniunii Europene, orientată către creșterea standardelor de protecție a vieții și a sănătății. Expunerea de motive precizează, de altfel, că reglementarea este menită să realizeze o apropiere a legislației în materie cu cea a altor state din Uniunea Europeană, respectiv „Belgia, Bulgaria, Estonia, Finlanda, Grecia, Irlanda, Letonia, Lituania, Luxemburg, Marea Britanie, Polonia sau Spania”, state care au procedat la adoptarea de reglementări în domeniu, în realizarea aceluiași deziderat ce se regăsește în directivele și recomandările adoptate la nivelul Uniunii Europene, fundamentate pe studii, și constatările referitoare la efectele consumului de tutun asupra sănătății.

39. În concluzie, legea română, precum și actele europene sau ale statelor menționate în expunerea de motive nu interzic fumatul, însă prevăd reguli stricte pentru prevenirea și combaterea efectelor acestuia, în realizarea unor deziderate comune, corespunzătoare unor standarde ridicate ale vieții, sănătății și mediului înconjurător. Astfel fiind, sunt neîntemeiate criticile formulate de autorii sesizării. Orice persoană poate opta fără nicio îngrădire în privința fumatului, condițiile stabilite de legiuitor vizând reglementarea locurilor în care fumatul este interzis/permis, după caz, reglementări în privința cărora statul are o largă marjă de apreciere, în considerarea obligațiilor pozitive ce îi revin potrivit Constituției. Evoluția legislației române în domeniu este determinată de constatarea eficienței scăzute a măsurilor de protecție a vieții/sănătății deja instituite, astfel cum se arată în expunerea de motive a legii, în care se precizează că „măsurile luate în ultimii opt ani de zile în lupta pentru combaterea efectelor consumului produselor din tutun au început să dea rezultate, chiar dacă acestea sunt timide.[...] Având în vedere faptul că măsurile întreprinse s-au dovedit corecte, dar nu suficient de eficiente, precum și cifrele alarmante expuse [...] se impune consolidarea luptei pentru combaterea efectelor consumului produselor din tutun, iar proiectul de lege propus are drept scop acest lucru”.

40. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată și constată că dispozițiile Legii privind modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 ianuarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 2 martie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și completează după cum urmează:

1. La articolul 7, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În îndeplinirea atribuțiilor sale, ministrul sănătății este ajutat de 4 secretari de stat, de un subsecretar de stat, de un secretar general și de 2 secretari generali adjuncți.”

2. La articolul 13, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Statul de funcții se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, cu respectarea dispozițiilor legale.”

3. La articolul 13, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Numărul maxim de posturi este de 313, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului, din care 25 de posturi aferente Unității de Management al Proiectului, denumită în continuare *UMP*.”

4. La articolul 14, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Repartizarea numărului maxim de posturi, pentru unitățile care funcționează în subordinea Ministerului Sănătății, prevăzute în anexa nr. 2, la pct. I și III, se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

(6) Regulamentul-cadru de organizare și funcționare pentru serviciile de ambulanță județene se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.”

5. După articolul 17¹ se introduce un nou articol, articolul 17², cu următorul cuprins:

„Art. 17². — (1) În structura Ministerului Sănătății funcționează, în condițiile legii, *UMP* finanțată din împrumuturi externe contractate și garantate de stat, rambursabile.

(2) Personalul care își desfășoară activitatea în structura prevăzută la alin. (1) este personal contractual, încadrat pe perioadă determinată, respectiv pe perioada de derulare a proiectelor/contractelor potrivit prevederilor legale aplicabile.

(3) Ministrul sănătății numește personalul structurii prevăzute la alin. (1), în condițiile legii.

(4) Finanțarea cheltuielilor de personal se face din costurile proiectului/contractului, prevăzute cu această destinație, în condițiile legii.”

6. Anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

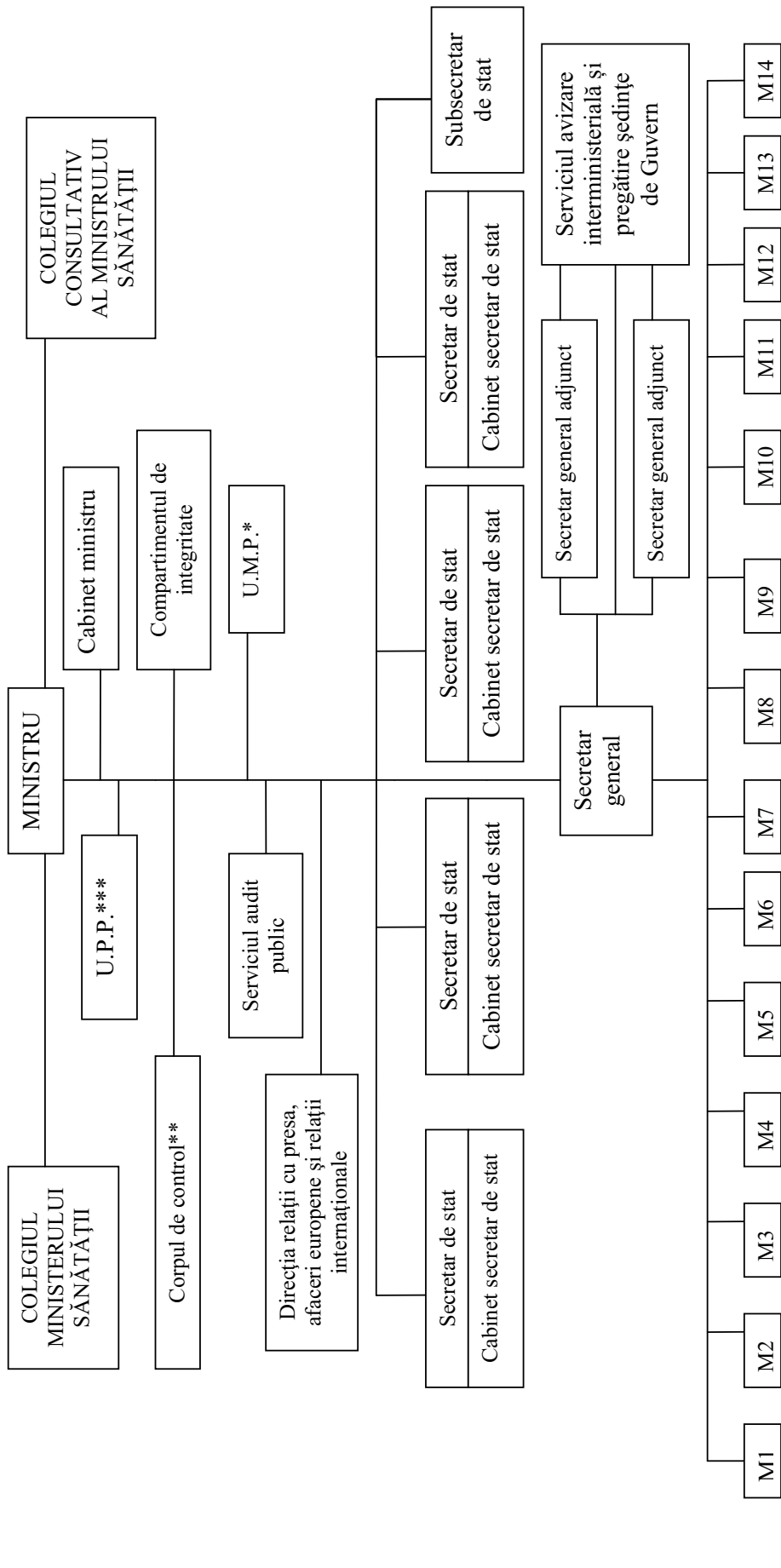
Art. II. — Încadrarea în noua structură organizatorică se realizează în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, cu respectarea prevederilor legale aplicabile fiecărei categorii de personal.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
p. Ministrul sănătății,
Francisk Iulian Chiriac,
secretar de stat
p. Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale și persoanelor
vârstnice,
Gabriel Lungu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

Număr maxim de posturi = 313, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Ministerului Sănătății

M1-Direcția generală de asistență medicală și sănătate publică
 M2-Direcția generală resurse umane, juridic și contencios
 M3-Direcția generală buget și contabilitate
 M4-Direcția achiziții centralizate, patrimoniul și infrastructuri sanitare
 M5-Direcția politica medicamentului și a dispozitivelor medicale
 M6-Agenția națională pentru programe de sănătate*
 M7 - Inspecția sanitară de stat**
 M8-Unitatea de implementare și coordonare programe**
 M9-Direcția management și structuri unități sanitare
 M10-Centrul operativ pentru situații de urgență***
 M11-Serviciul medicină de urgență
 M12-Compartmentul probleme speciale, NATO și infrastructură critică
 M13-Compartment relația cu Parlamentul
 M14-Compartment relația cu patronatele și sindicatele
 * Funcționează la nivel de direcție.
 ** Funcționează la nivel de serviciu.
 *** Funcționează la nivel de compartiment.

¹⁾Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

LISTA

cuprinzând unitățile cu personalitate juridică aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea
Ministerului Sănătății

A. UNITĂȚI AFLATE ÎN SUBORDINEA MINISTERULUI SĂNĂTĂȚII

I. Unități finanțate integral de la bugetul de stat

1. direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, servicii publice deconcentrate*);
  2. Institutul Național de Sănătate Publică;
  3. Institutul Național de Medicină Sportivă;
  4. Institutul Național de Hematologie Transfuzională „Prof. Dr. C.T. Nicolau”;
  5. Agenția Națională de Transplant;
  6. Oficiul Central de Stocare pentru Situații Speciale;
  7. Registrul Național al Donatorilor Voluntari de Celule Stem Hematopoietice;
  8. Agenția Națională a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale;
  9. Spitalul Tichilești (leprozerie);
  10. serviciile de ambulanță județene și Serviciul de Ambulanță București — Ilfov.
- Numărul maxim de posturi la unitățile finanțate integral de la bugetul de stat prevăzute la nr. 1—10 este de 17.496, din care: — Spitalul Tichilești (leprozerie) — 28.

II. Unități finanțate integral din venituri proprii din contractele încheiate prin sistemul de asigurări sociale de sănătate

Arad

1. Spitalul de Recuperare Neuromotorie „Dr. Corneliu Bârsan” Dezna

Bihor

2. Spitalul Clinic de Recuperare Medicală Băile Felix
3. Spitalul de Psihiatrie și pentru Măsuri de Siguranță Ștei

Brașov

4. Sanatoriul de Nevroze Predeal

București

5. Institutul de Fonoaudiologie și Chirurgie Funcțională ORL „Prof. Dr. Dorin Hociotă”
6. Institutul Național de Endocrinologie „C. I. Parhon”
7. Institutul Național de Neurologie și Boli Neurovasculare
8. Institutul Național pentru Medicină Complementară și Alternativă „Prof. Dr. Florin Brătilă”
9. Institutul Național de Geriatrie și Gerontologie „Ana Aslan”
10. Institutul Național de Boli Infecțioase „Prof. dr. Matei Balș”
11. Institutul Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie
12. Institutul Oncologic „Prof. dr. Al. Trestioreanu”
13. Institutul de Urgență pentru Boli Cardiovasculare „Prof. Dr. C.C. Iliescu”
14. Institutul Național pentru Sănătatea Mamei și Copilului „Alessandrescu-Rusescu”
15. Institutul de Pneumoftiziologie „Marius Nasta”
16. Institutul Național de Diabet, Nutriție și Boli Metabolice „N. C. Paulescu”
17. Institutul Clinic Fundeni
18. Spitalul Clinic de Urgență
19. Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Pantelimon”
20. Spitalul Clinic de Urgență „Bagdasar-Arseni”
21. Spitalul Universitar de Urgență

22. Spitalul Clinic de Urgență Chirurgie Plastică Reparatrice și Arși

23. Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Grigore Alexandrescu”

24. Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „M.S. Curie”

25. Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Ioan”

26. Spitalul Clinic de Urgențe Oftalmologice

27. Centrul Național Clinic de Recuperare Neuropsihomotorie Copii „Dr. N. Robănescu”

Buzău

28. Spitalul de Psihiatrie și pentru Măsuri de Siguranță Săpoca

Cluj

29. Institutul Inimii de Urgență pentru Boli Cardiovasculare „N. Stăncioiu”

30. Institutul Oncologic „Prof. Dr. I. Chiricuță”

31. Institutul Clinic de Urologie și Transplant Renal

32. Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca

33. Institutul Regional de Gastroenterologie și Hepatologie „Prof. Dr. Octavian Fodor” Cluj-Napoca

Constanța

34. Sanatoriul Balnear și de Recuperare Mangalia

35. Spitalul Clinic de Recuperare, Medicină Fizică și Balneologie Eforie Nord

36. Sanatoriul Balnear și de Recuperare Techirghiol

Covasna

37. Spitalul de Recuperare Cardiovasculară „Dr. Benedek Geza” Covasna

Dolj

38. Spitalul Clinic Județean de Urgență Craiova

39. Spitalul de Psihiatrie Poiana Mare

Hunedoara

40. Spitalul de Psihiatrie Zam

Iași

41. Institutul Regional de Oncologie Iași

42. Institutul de Boli Cardiovasculare „Prof. dr. G. I. M. Georgescu”

43. Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sf. Spiridon”

44. Spitalul de Psihiatrie și pentru Măsuri de Siguranță Pădureni Grajduri

45. Institutul de Psihiatrie „Socola” Iași

Maramureș

46. Spitalul de Recuperare Borșa

Mureș

47. Spitalul Clinic Județean de Urgență Târgu Mureș

48. Institutul de Urgență pentru Boli Cardiovasculare și Transplant Târgu Mureș

Prahova

49. Sanatoriul Balneoclimateric de Copii Bușteni

Timiș

50. Institutul de Boli Cardiovasculare Timișoara

51. Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu” Timișoara

*) În subordinea direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București funcționează centrele județene de întreținere și reparare a aparaturii medicale și policlinicile cu plată, finanțate integral din venituri proprii.

52. Centrul Medical de Evaluare, Terapie, Educație Medicală Specifică și Recuperare pentru Copii și Tineri „Cristian Șerban” Buziaș

53. Spitalul de Psihiatrie Gătaia

54. Spitalul de Psihiatrie și pentru Măsurile de Siguranță Jebel

55. Institutul Regional de Oncologie Timișoara

Vrancea

56. Spitalul Județean de Urgență „Sf. Pantelimon” Focșani

57. Spitalul de Psihiatrie Cronici Dumbrăveni

58. Spitalul „N.N. Săveanu” Vidra

Numărul maxim de posturi la unitățile prevăzute la pct. 1—58 este de 45.850.

Unitățile sanitare pot primi sume de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, în condițiile legii.

III. Unități finanțate din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat

1. Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București;

2. Institutul de Medicină Legală Iași;

3. Institutul de Medicină Legală Cluj-Napoca;

4. Institutul de Medicină Legală Timișoara;

5. Institutul de Medicină Legală Craiova;

6. Institutul de Medicină Legală Târgu Mureș;

7. Centrul Național de Sănătate Mintală și Luptă Antidrog București;

8. Academia de Științe Medicale.

Numărul maxim de posturi la unitățile prevăzute la pct. 1—8 este de 380.

B. UNITĂȚI AFLATE SUB AUTORITATEA MINISTERULUI SĂNĂTĂȚII

1. Compania Națională „Unifarm” — S.A. București;

2. Societatea Comercială „Antibiotice” — S.A. Iași.

C. INSTITUȚII PUBLICE AFLATE ÎN COORDONAREA MINISTERULUI SĂNĂTĂȚII

1. Școala Națională de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București

Numărul maxim de posturi la unitatea prevăzută la pct. 1 este de 75.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a zăcământului de ape minerale terapeutice și dioxid de carbon din perimetrul Slănic-Moldova

Având în vedere:

— Sentința civilă nr. 163/2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.157/110/2014 de către Tribunalul Bacău, prin care s-a deschis procedura falimentului împotriva Societății Comerciale PERLA MOLDOVEI — S.A., identificată prin J04/203/1991, CUI 968130;

— Licența de exploatare nr. 1.554/2000 al cărei titular este Societatea Comercială PERLA MOLDOVEI — S.A., care a fost negociată și încheiată în conformitate cu prevederile art. 46 din fosta Lege a minelor nr. 61/1998;

— art. 34 lit. g) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul Direcției generale gestionare, evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale, integrare europeană nr. 300.262 din 1 martie 2016 privind propunerea de anulare a Licenței nr. 1.554/2000,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare, și al prevederilor art. 37 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de exploatare a zăcământului de ape minerale terapeutice și dioxid de carbon din perimetrul Slănic-Moldova, județul Bacău, convenită prin Licența de concesiune nr. 1.554/2000, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea

Comercială PERLA MOLDOVEI — S.A., identificată cu J04/203/1991, cod unic de înregistrare RO 968130, în calitate de concesionar, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Aurel Gheorghe

București, 4 martie 2016.
Nr. 3.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea cu retragerea aprobării domnului Degeratu Constantin — persoană semnificativă/director general adjunct la Societatea Carpatica Asig — S.A.

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, consemnată în extrasul ședinței din data de 3 martie 2016, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului inopinat efectuat la Societatea Carpatica Asig — S.A., cu sediul social în Sibiu, str. Nicolaus Olahus nr. 5, turnul A, etajele 3—7, Centrul de Afaceri Sibiu, județul Sibiu, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J32/1053/29.11.1996, cod unic de înregistrare 8990884, înscrisă în Registrul asiguraților cu numărul RA-013 din data de 10 aprilie 2003, reprezentată legal de domnul Andrei Liviu Stoicescu, în calitate de director general — persoană semnificativă aprobată de Autoritatea de Supraveghere Financiară prin Decizia nr. 1.983 din 24 august 2015,

a constatat următoarele:

1. În anul 2015 s-au constatat diferențe semnificative între evidența tehnic-operativă a societății și evidența contabilă cu privire la rezerva de daune avizată în sold la sfârșitul fiecărei luni.

Au fost încălcate astfel prevederile art. 20 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 alin. (1) din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească societățile de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 2/2009, cu modificările ulterioare.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) și d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

2. La nivelul aplicației IT IRIS a societății au fost efectuate în luna decembrie 2015 operațiuni de ajustare în sensul diminuării rezervei de daune avizate cu un procent de 7%, printr-un proces automat realizabil doar la nivelul direcției IT, operațiuni care au fost ulterior „eliminate” din baza de date și totodată necuprinse în „log-urile” aplicației puse la dispoziția echipei de control, dovada fiind operațiunile identificate de echipa de control în acest sens.

Pe stația de lucru pusă la dispoziție în vederea vizualizării informațiilor aferente daunelor în aplicațiile IT a fost identificată o aplicație prin care documentele în format PDF primite de la corespondenți pot fi editate, fiind identificate documente asupra cărora există îndoiala privind veridicitatea acestora.

La data controlului există documente intrate în societate în cursul anului 2015, cu referire la dosarele de daună neînregistrate și neevidențiate în aplicațiile IT de gestiune a daunelor, cu efect direct asupra cuantumului rezervei de daune avizate la data de 31 decembrie 2015, în sensul neconstituirii acesteia (diminuare prin neînregistrare), subadecvarea constatată la dosarele analizate/testate prin sondaj fiind de 44.794.334,97 lei, ceea ce a condus la denaturarea semnificativă a acestui element patrimonial al societății.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile art. 3 din Normele privind metodologia de calcul și evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 3.109/2003.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) și h) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

3. Nu au fost efectuate verificările necesare/Nu există măsuri întreprinse de conducerea executivă a societății menite să asigure controlul și adecvarea rezervei de daune avizate la nivelul obligațiilor asumate față de asigurați/păgubiți.

În fapt, operațiunile de diminuare a rezervei de daune avizate și/sau neconstituirea acesteia, ca urmare a neînregistrării documentelor aferente dosarelor de daună, atât pe parcursul anului 2015, cât și la sfârșitul anului 2015, s-au/s-a realizat în cunoștință de cauză și/sau cu acordul/la solicitarea conducerii societății.

Astfel, conducerea executivă a societății nu a asigurat conducerea corectă și prudentă a societății, exercitând, în același timp, o influență susceptibilă de a aduce atingere unei conduceri corecte și prudente a societății.

Au fost încălcate astfel prevederile art. 20 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

4. Nu au fost puse la dispoziția echipei de control procesele-verbale de ședință ale Consiliului de administrație din anul 2015, fiind astfel încălcate prevederile art. 20 alin. (3) lit. i) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, pentru deficiențele constatate în activitatea asiguraților în perioada supusă verificării responsabil este domnul Degeratu Constantin — persoană semnificativă/director general adjunct la Societatea Carpatica Asig — S.A., investită cu competența de a angaja răspunderea asiguraților.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară a hotărât în data de 3 martie 2016 sancționarea cu retragerea aprobării membrilor Consiliului de administrație și a conducerii executive a societății, drept care

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. (a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu retragerea aprobării domnului Degeratu Constantin — persoană semnificativă/director general adjunct la Societatea Carpatica Asig — S.A., cu domiciliul în București, str. Bobâlna nr. 5, sectorul 5, carte de identitate seria RR nr. 395662, emisă de SPCEP S5, Biroul nr. 2 la data de 7 iunie 2006, CNP 1690514451541.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii domnul Degeratu Constantin — persoană semnificativă/director general adjunct

la Societatea Carpatica Asig — S.A. — poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatoare, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie intră în vigoare la data comunicării și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 14 martie 2016.
Nr. 659.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea cu retragerea aprobării doamnei Crideanu Georgeta — persoană semnificativă/membru al Consiliului de administrație la Societatea Carpatica Asig — S.A.

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, consemnată în extrasul ședinței din data de 3 martie 2016, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului inopinat efectuat la Societatea Carpatica Asig — S.A., cu sediul social în Sibiu, str. Nicolaus Olahus nr. 5, turnul A, etajele 3—7, Centrul de Afaceri Sibiu, județul Sibiu, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului cu nr. J32/1053/29.11.1996, cod unic de înregistrare 8990884, înscrisă în Registrul asiguraților cu numărul RA-013 din data de 10 aprilie 2003, reprezentată legal de domnul Andrei Liviu Stoicescu, în calitate de director general — persoană semnificativă aprobată de Autoritatea de Supraveghere Financiară prin Decizia nr. 1.983 din 24 august 2015,

a constatat următoarele:

1. În anul 2015 s-au constatat diferențe semnificative între evidența tehnic-operativă a societății și evidența contabilă cu privire la rezerva de daune avizată în sold la sfârșitul fiecărei luni.

Au fost încălcate astfel prevederile art. 20 alin. (3) lit. a) din Legea 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 alin. (1) din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească societățile de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 2/2009, cu modificările ulterioare.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) și d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

2. La nivelul aplicației IT IRIS a societății au fost efectuate în luna decembrie 2015 operațiuni de ajustare în sensul diminuării rezervei de daune avizate cu un procent de 7%, printr-un proces automat realizabil doar la nivelul direcției IT, operațiuni care au fost ulterior „eliminate” din baza de date și totodată necuprinse în „log-urile” aplicației puse la dispoziția echipei de control, dovada fiind operațiunile identificate de echipa de control în acest sens.

Pe stația de lucru pusă la dispoziție în vederea vizualizării informațiilor aferente daunelor în aplicațiile IT a fost identificată o aplicație prin care documentele în format PDF primite de la corespondenți pot fi editate, fiind identificate documente asupra cărora există îndoiala privind veridicitatea acestora.

La data controlului există documente intrate în societate în cursul anului 2015, cu referire la dosarele de daună neînregistrate și neevidențiate în aplicațiile IT de gestiune a daunelor, cu efect direct asupra cuantumului rezervei de daune avizate la data de 31 decembrie 2015, în sensul neconstituirii acesteia (diminuare prin neînregistrare), subadecvarea constatată la dosarele analizate/testate prin sondaj fiind de 44.794.334,97 lei, ceea ce a condus la denaturarea semnificativă a acestui element patrimonial al societății.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 21 alin. (1) lit. (b) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile art. 3 din Normele privind metodologia de calcul și evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 3.109/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) și h) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

3. Nu au fost efectuate verificările necesare/nu există măsuri întreprinse de conducerea administrativă a societății menite să asigure controlul și adecvarea rezervei de daune avizate la nivelul obligațiilor asumate față de asigurați/păgubiți.

În fapt, operațiunile de diminuare a rezervei de daune avizate și/sau neconstituirea acesteia, ca urmare a neînregistrării documentelor aferente dosarelor de daună, atât pe parcursul anului 2015, cât și la sfârșitul anului 2015, s-au/s-a realizat în cunoștință de cauză și/sau cu acordul/la solicitarea conducerii societății.

Astfel, conducerea administrativă a societății nu a asigurat administrarea corectă și prudentă a societății, exercitând în același timp o influență susceptibilă de a aduce atingere unei administrări corecte și prudente a societății.

Au fost încălcate astfel prevederile art. 20 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

4. În cursul anului 2015 a fost efectuată inventarierea rezervei de daune avizate pentru data de 31 decembrie 2014, proces finalizat în data de 7 mai 2015, iar la aproximativ o lună de la data luării la cunoștință a rezultatelor inventarierii, Consiliul de administrație al societății a dispus reflectarea în evidența contabilă a diferențelor constatate cu ocazia inventarierii și corectarea rezervei de daune în conformitate cu realitatea faptică, fără a se asigura că:

— există un proces-verbal de inventariere întocmit în conformitate cu reglementările legale în vigoare;

— există un aviz al conducătorului compartimentului financiar-contabil și al conducătorului compartimentului juridic cu privire la modul de soluționare a propunerilor făcute ca urmare a inventarierii;

— drept urmare a reflectării în evidența contabilă și tehnică a rezultatelor inventarierii se asigură că posturile bilanțului societății la data de 31 decembrie 2014, ca parte componentă a situațiilor financiare anuale, trebuie să corespundă cu datele înregistrate în contabilitate, puse de acord cu situația reală a elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, având în vedere faptul că în cadrul inventarului nu a fost luată în considerare/nu au fost evidențiate taxele de instrumentare a corespondenților de 12% din daune, rezerva de aproximativ 6 milioane euro aferentă unui dosar de daună, precum și faptul că soldul comunicat de corespondentul CED la sfârșitul lunii martie 2015 (deficit de aproximativ 10.000.000 euro) nu a fost reconciliat.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 29 alin. (1)—(3), art. 30 alin. (1) și (2) și art. 31 alin. (1)—(3) din Normele privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor, capitalurilor proprii și a tranzacțiilor privind activitatea de asigurare și de reasigurare ale asigurătorilor/reasigurătorilor și brokerilor de asigurare/reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 1/2011.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor.

Astfel, pentru deficiențele constatate în activitatea asigurătorului în perioada supusă verificării responsabilă este doamna Crideanu Georgeta — persoană semnificativă/membru al Consiliului de administrație la Societatea Carpatica Asig — S.A., investită cu competența de a angaja răspunderea asigurătorului.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară a hotărât în data de 3 martie 2016 sancționarea cu retragerea aprobării membrilor Consiliului de administrație și a conducerii executive a societății, drept care

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu retragerea aprobării doamna Crideanu Georgeta — persoană semnificativă/membru al Consiliului de administrație la Societatea Carpatica Asig — S.A., cu domiciliul în municipiul București, strada Mihail Sebastian nr. 5, bloc S34, sc. 3, etaj 7, ap. 95, sectorul 5, carte de identitate seria RT nr. 723158, emisă de SPCEP S5, Biroul nr. 2, la data de 5 februarie 2010, CNP 2480130400281.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii doamna Crideanu Georgeta — persoană semnificativă/membru al Consiliului de

administrație la Societatea Carpatica Asig — S.A. — poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatoare, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie intră în vigoare la data comunicării și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președinte Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 14 martie 2016.
Nr. 660.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea cu retragerea aprobării doamnei Coșa Maria — persoană semnificativă/membru al Consiliului de administrație la Societatea Carpatica Asig — S.A.

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

În urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, consemnată în extrasul ședinței din data de 3 martie 2016, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului inopinat efectuat la Societatea Carpatica Asig — S.A., cu sediul social în Sibiu, str. Nicolaus Olahus nr. 5, turnul A, etajele 3—7, Centrul de Afaceri Sibiu, județul Sibiu, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J32/1053/29.11.1996, cod unic de înregistrare 8990884, înscrisă în Registrul asiguraților cu numărul RA-013 din data de 10 aprilie 2003, reprezentată legal de domnul Andrei Liviu Stoicescu, în calitate de director general — persoană semnificativă aprobată de Autoritatea de Supraveghere Financiară prin Decizia nr. 1.983 din 24 august 2015,

a constatat următoarele:

1. În anul 2015 s-au constatat diferențe semnificative între evidența tehnic-operativă a societății și evidența contabilă cu privire la rezerva de daune avizată în sold la sfârșitul fiecărei luni.

Au fost încălcate astfel prevederile art. 20 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 alin. (1) din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească societățile de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 2/2009, cu modificările ulterioare.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) și d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

2. La nivelul aplicației IT IRIS a societății au fost efectuate în luna decembrie 2015 operațiuni de ajustare în sensul diminuării rezervei de daune avizate cu un procent de 7%, printr-un proces automat realizabil doar la nivelul direcției IT, operațiuni care au fost ulterior „eliminate” din baza de date și totodată necuprinse în „log-urile” aplicației puse la dispoziția echipei de control, dovada fiind operațiunile identificate de echipa de control în acest sens.

Pe stația de lucru pusă la dispoziție în vederea vizualizării informațiilor aferente daunelor în aplicațiile IT a fost identificată o aplicație prin care documentele în format PDF primite de la corespondenți pot fi editate, fiind identificate documente asupra cărora există îndoiala privind veridicitatea acestora.

La data controlului există documente intrate în societate în cursul anului 2015, cu referire la dosarele de daună neînregistrate și neevidențiate în aplicațiile IT de gestiune a daunelor, cu efect direct asupra cuantumului rezervei de daune avizate la data de 31 decembrie 2015, în sensul neconstituirii acesteia (diminuare prin neînregistrare), subadecvarea constatată la dosarele analizate/testate prin sondaj fiind de 44.794.334,97 lei, ceea ce a condus la, denaturarea semnificativă a acestui element patrimonial al societății.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile art. 3 din Normele privind metodologia de calcul și evidența a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 3.109/2003.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) și h) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

3. Nu au fost efectuate verificările necesare/Nu există măsuri întreprinse de conducerea administrativă a societății menite să asigure controlul și adecvarea rezervei de daune avizate la nivelul obligațiilor asumate față de asigurați/păgubiți.

În fapt, operațiunile de diminuare a rezervei de daune, avizate și/sau neconstituirea acesteia, ca urmare a neînregistrării documentelor aferente dosarelor de daună, atât pe parcursul anului 2015, cât și la sfârșitul anului 2015, s-au/s-a realizat în cunoștință de cauză și/sau cu acordul/la solicitarea conducerii societății.

Astfel, conducerea administrativă a societății nu a asigurat administrarea corectă și prudentă a societății, exercitând în același timp o influență susceptibilă de a aduce atingere unei administrări corecte și prudente a societății.

Au fost încălcate astfel prevederile art. 20 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

4. În cursul anului 2015 a fost efectuată inventarierea rezervei de daune avizate pentru data de 31 decembrie 2014, proces finalizat în data de 7 mai 2015, iar la aproximativ o lună de la luarea în cunoștință a rezultatelor inventarierii, Consiliul de administrație al societății a dispus reflectarea în evidența contabilă a diferențelor constatate cu ocazia inventarierii și corectarea rezervei de daune în conformitate cu realitatea faptică, fără a se asigura că:

— există un proces-verbal de inventariere întocmit în conformitate cu reglementările legale în vigoare;

— există un aviz al conducătorului compartimentului financiar-contabil și al conducătorului compartimentului juridic cu privire la modul de soluționare a propunerilor făcute ca urmare a inventarierii;

— drept urmare a reflectării în evidența contabilă și tehnică a rezultatelor inventarierii se asigură că posturile bilanțului societății la data de 31 decembrie 2014, ca parte componentă a situațiilor financiare anuale, trebuie să corespundă cu datele înregistrate în contabilitate, puse de acord cu situația reală a elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, având în vedere faptul că în cadrul inventarului nu a fost luată în considerare/nu au fost evidențiate taxele de instrumentare a corespondenților de 12% din daune, rezerva de aproximativ 6 milioane euro aferentă unui dosar de daună, precum și faptul că soldul comunicat de corespondentul CED la sfârșitul lunii martie 2015 (deficit de aproximativ 10.000.000 euro) nu a fost reconciliat.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 29 alin. (1)—(3), art. 30 alin. (1) și (2) și art. 31 alin. (1)—(3) din Normele privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor, capitalurilor proprii și a tranzacțiilor privind activitatea de asigurare și de reasigurare ale asiguraților/reasiguraților și brokerilor de asigurare/reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 1/2011.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, pentru deficiențele constatate în activitatea asiguraătorului în perioada supusă verificării responsabilă este doamna Coșa Maria — persoană semnificativă/membru al Consiliului de administrație la Societatea Carpatica Asig — S.A., investită cu competența de a angaja răspunderea asiguraătorului.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară a hotărât în data de 3 martie 2016 sancționarea cu retragerea aprobării membrilor Consiliului de administrație și a conducerii executive a societății, drept care

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu retragerea aprobării doamna Coșa Maria — persoană semnificativă/membru al Consiliului de administrație la Societatea Carpatica Asig — S.A., cu domiciliul în municipiul Sibiu, Bulevardul Victoriei nr. 36, ap. 1, județul Sibiu, carte de identitate seria SB nr. 406769, emisă de SPCLEP Sibiu la data de 29 octombrie 2008, CNP 2670825323939.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii doamna Coșa Maria — persoană semnificativă/membru al Consiliului de administrație la

Societatea Carpatica Asig — S.A. — poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatoare, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie intră în vigoare la data comunicării și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 14 martie 2016.
Nr. 661.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea cu retragerea aprobării doamnei Angela Toncescu — persoană semnificativă/președintele Consiliului de administrație la Societatea Carpatica Asig — S.A.

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, consemnată în extrasul ședinței din data de 3 martie 2016, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului inopinat efectuat la Societatea Carpatica Asig — S.A., cu sediul social în Sibiu, str. Nicolaus Olahus nr. 5, turnul A, etajele 3—7, Centrul de Afaceri Sibiu, județul Sibiu, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J32/1053/29.11.1996, cod unic de înregistrare 8990884, înscrisă în Registrul asiguraților cu numărul RA-013 din data de 10 aprilie 2003, reprezentată legal de domnul Andrei Liviu Stoicescu, în calitate de director general — persoană semnificativă aprobată de Autoritatea de Supraveghere Financiară prin Decizia nr. 1.983 din 24 august 2015,

a constatat următoarele:

1. În anul 2015 s-au constatat diferențe semnificative între evidența tehnic-operativă a societății și evidența contabilă cu privire la rezerva de daune avizată în sold la sfârșitul fiecărei luni.

Au fost încălcate astfel prevederile art. 20 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 alin. (1) din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească societățile de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 2/2009, cu modificările ulterioare.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) și d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

2. La nivelul aplicației IT IRIS a societății au fost efectuate în luna decembrie 2015 operațiuni de ajustare în sensul diminuării rezervei de daune avizate cu un procent de 7%, printr-un proces automat realizabil doar la nivelul direcției IT, operațiuni care au fost ulterior „eliminate” din baza de date și totodată necuprinse în „log-urile” aplicației puse la dispoziția echipei de control, dovada fiind operațiunile identificate de echipa de control în acest sens.

Pe stația de lucru pusă la dispoziție în vederea vizualizării informațiilor aferente daunelor în aplicațiile IT a fost identificată o aplicație prin care documentele în format PDF permise de la corespondenți pot fi editate, fiind identificate documente asupra cărora există îndoiala privind veridicitatea acestora.

La data controlului există documente intrate în societate în cursul anului 2015, cu referire la dosarele de daună neînregistrate și neevidențiate în aplicațiile IT de gestiune a daunelor, cu efect direct asupra cuantumului rezervei de daune avizate la data de 31 decembrie 2015, în sensul neconstituirii acesteia (diminuare prin neînregistrare), subadecvarea constatată la dosarele analizate/testate prin sondaj fiind de 44.794.334,97 lei, ceea ce a condus la denaturarea semnificativă a acestui element patrimonial al societății.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile art. 3 din Normele privind metodologia de calcul și evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 3.109/2003.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) și h) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

3. Nu au fost efectuate verificările necesare/Nu există măsuri întreprinse de conducerea administrativă a societății menite să asigure controlul și adecvarea rezervei de daune avizate la nivelul obligațiilor asumate față de asigurați/păgubiți.

În fapt, operațiunile de diminuare a rezervei de daune avizate și/sau neconstituirea acesteia, ca urmare a neînregistrării documentelor aferente dosarelor de daună, atât pe parcursul anului 2015, cât și la sfârșitul anului 2015, s-au/s-a realizat în cunoștință de cauză și/sau cu acordul/la solicitarea conducerii societății.

Astfel, conducerea administrativă a societății nu a asigurat administrarea corectă și prudentă a societății, exercitând în același timp o influență susceptibilă de a aduce atingere unei administrări corecte și prudente a societății.

Au fost încălcate astfel prevederile art. 20 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor.

4. În cursul anului 2015 a fost efectuată inventarierea rezervei de daune avizate pentru data de 31 decembrie 2014, proces finalizat în data de 7 mai 2015, iar la aproximativ o lună de la data luării la cunoștință a rezultatelor inventarierii, Consiliul de administrație al societății a dispus reflectarea în evidența contabilă a diferențelor constatate cu ocazia inventarierii și corectarea rezervei de daune în conformitate cu realitatea faptică, fără a se asigura că:

— există un proces-verbal de inventariere întocmit în conformitate cu reglementările legale în vigoare;

— există un aviz al conducătorului compartimentului financiar-contabil și al conducătorului compartimentului juridic cu privire la modul de soluționare a propunerilor făcute ca urmare a inventarierii;

— drept urmare a reflectării în evidența contabilă și tehnică a rezultatelor inventarierii, se asigură că posturile bilanțului societății la data de 31 decembrie 2014, ca parte componentă a situațiilor financiare anuale, trebuie să corespundă cu datele înregistrate în contabilitate, puse de acord cu situația reală a elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, având în vedere faptul că în cadrul inventarului nu a fost luată în considerare/nu au fost evidențiate taxele de instrumentare a corespondenților de 12% din daune, rezerva de aproximativ 6 milioane euro aferentă unui dosar de daună, precum și faptul că soldul comunicat de corespondentul CED la sfârșitul lunii martie 2015 (deficit de aproximativ 10.000.000 euro) nu a fost reconciliat.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 29 alin. (1)—(3), art. 30 alin. (1) și (2) și art. 31 alin. (1)—(3) din Normele privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor, capitalurilor proprii și a tranzacțiilor privind activitatea de asigurare și de reasigurare ale asigurătorilor/reasigurătorilor și brokerilor de asigurare/reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 1/2011.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, pentru deficiențele constatate în activitatea asigurătorului în perioada supusă verificării responsabilă este doamna Toncescu Angela — persoană semnificativă/președinte al Consiliului de administrație la Societatea Carpatica Asig — S.A. investită cu competența de a angaja răspunderea asigurătorului.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară a hotărât în data de 3 martie 2016 sancționarea cu retragerea aprobării membrilor Consiliului de administrație și a conducerii executive a societății, drept care

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu retragerea aprobării doamna Angela Toncescu — persoană semnificativă/președinte al Consiliului de administrație la Societatea Carpatica Asig — S.A., cu domiciliul în București, Intrarea Epocii nr. 30, sc. B, ap. 2B, sectorul 1, carte de identitate seria DP nr. 146078, emisă de D.E.P.A.B.D. la data de 27 octombrie 2011, CNP 2530719400741.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii doamna Toncescu Angela — persoană semnificativă/președinte al Consiliului de

administrație la Societatea Carpatica Asig — S.A. — poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatoare, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie intră în vigoare la data comunicării și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 14 martie 2016.
Nr. 662.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

